

Sygn. akt II A Ka 479/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2024r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sędziowie Sądu Apelacyjnego Dorota Tyrła

Sądu Apelacyjnego Rafał Kaniok

Protokolant Tomasz Wilk

przy udziale Prokuratora Artura Kaznowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2024r.

sprawy M. M. (1) urodzonego (...) w P., syna Z. i T. z domu K.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 i z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 października 2020r. w sprawie XVIII K 308/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. (1) w ten sposób, że:

- uchyla orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny z pkt. 8,

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt. 6 co do czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zarzuconego oskarżonemu w pkt. III i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Otwocku,

II. wyrok w pozostałej części wobec oskarżonego M. M. (1) utrzymuje w mocy,

III. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 1. i 3. zaskarżonego wyroku łączy i orzeka karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 6 marca 2014r. do dnia 5 września 2014r. i od dnia 22 czerwca 2016r. do dnia 27 października 2016r.,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (2) – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 2.066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy), obejmującą 23% VAT, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

	Sygnatura akt	II AKa 479/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 15 października 2020r. w sprawie XVIII K 308/18.			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy – czyny I i III	
#	co do kary – czyn II		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<p>0.11.3.2. Podniesione zarzuty</p>		
<p>Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji</p>		
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
<p>#</p>	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	

#	<i>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>		
#	<i>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka</i>		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			

0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

0.12.2.2. Dowody					

niewwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewwzględnienia dowodu	
		-----	-----
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1.W zakresie czynu zarzuczonego oskarżonemu w pkt. I aktu oskarżenia: - obraza art. 7 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez bezpodstawne uznanie za wiarygodne	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	

zesań świadka E. S., w sytuacji, gdy nie istnieje ąden inny dowód wskazujący na udział M. M. (1) w popełnieniu tegoż przestępstwa, a zeznań świadka E. S. są lakoniczne, niekonkretne, pozbawione szczegółów i wewnętrznie sprzeczne,	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
- obraza art. 7 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie za niewiarygodne części wyjaśnień M. M. (1), w których stwierdził, iż uzyskał jedynie 10 gr heroiny od E. S. i posiadał je na własny użytek, a nie w celu handlowym,	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że M. M. (1) miał dokonywać	

kilku transakcji zakupu heroiny od E. S. lub G. M. (1) w łącznej ilości nie mniejszej niż 543 gramy oraz, że większą część narkotyku w postaci heroiny M. M. (1) miał przeznaczyć na cele handlowe, w sytuacji, gdy brak jest dowodów na to, iż taka sytuacja miała miejsce;

2. W zakresie czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt. II aktu oskarżenia:

Orzeczenie rażąco niewspółmiernie surowej kary 3 lat pozbawienia wolności, przy wymiarze której sąd dostrzegł wprawdzie występujące w sprawie okoliczności zmniejszające winę w postaci przyznania się oskarżonego do popełnienia czynu, ale powyższych okoliczności nie uwzględnił w należyty sposób i nie nadał im właściwego

znaczenia przy
jednoczesnym
pominięciu
okoliczności
łagodzących
takich jak
współpraca
oskarżonego z
organami
ścigania w
zakresie
ujawnienia
szczegółowych
okoliczności
popelnienia
zarzucanego mu
czynu oraz
wyrażenie przez
oskarżonego
skruchy, sytuacji
rodzinnej i
opiekuńczej,
przy
równoczesnym
zaliczeniu do
okoliczności
obciążających
uprzedniej
karalności i jako
taka nie może
być traktowana
dodatkowo jako
okoliczność
wpływająca na
wymiar kary, a
zatem poprawne
uwzględnienie
występujących w
sprawie
okoliczności
łagodzących i
obciążających
oraz nadanie im
odpowiedniego
znaczenia winno
skutkować
orzeczeniem
wobec
oskarżonego
łagodniejszej

kary
pozbawienia
wolności;

**3. W zakresie
czynu
zarzuczonego
oskarżonemu
w pkt. III aktu
oskarżenia:**

- obraza art.
7 kpk mająca
wpływ na treść
orzeczenia
poprzez
bezpodstawne
uznanie za
wiarygodne
zeznań świadka
S. B., w sytuacji,
gdy świadek
wielokrotnie
odmiennie
zeznawał co do
tego samego
zdarzenia, a co
za tym idzie
treść jego zeznań
jest sprzeczna
miedzy sobą i
poddaje pod
wątpliwość
rzeczywisty
przebieg
zdarzenia, jak i
osób biorących
w nim udział,

- obraza art.
410 kpk, która
miała wpływ na
treść orzeczenia,
poprzez
bezpodstawne
pominięcie
okoliczności
mających istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia

sprawy, iż na torebce strunowej, w której jak zeznaje świadek M. M. (1) miał mu przekazać narkotyki i która to torebka została zabezpieczona przez policję następnego dnia rano u świadka, i z której to torebki zostały pobrane wymazy i ślady daktyloskopijne, nie ujawniono odcisków palców M. M. (1), ani żadnych innych śladów mówiących o jakimkolwiek kontakcie M. M. (1) z tym pakunkiem, co wyklucza tezę, jakoby to oskarżony miał przekazać świadkowi narkotyk,

- obraza art. 170 § 1 pkt 2 kpk poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie K. D., w sytuacji, gdy K. D. miał być uczestnikiem zdarzenia a jednocześnie

	<p>wobec faktu, iż takie zdarzenie miało mieć miejsce, przesłuchanie tegoż świadka zmierzało do ustalenia rzeczywistego przebiegu zdarzenia,</p> <p>- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony miał uczestniczyć w obrocie znaczną ilością środków odurzających w postaci 50 gram heroiny, które miał zbyć S. B., w sytuacji gdy brak jest na to dowodów.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>1. Sąd Okręgowy nie uchybił regułom prawa procesowego dokonując oceny zeznań świadka E. S. i wyjaśnień</p>			

oskarżonego na okoliczność posiadania przez M. M. (1) 543 gr heroiny, a zatem czynu ujętego w zarzucie I aktu oskarżenia. Wbrew ocenie obrońcy, zeznania świadka są w tym zakresie spójne i konsekwentne, nadto nie są dowodem osamotnionym skoro znajdują wsparcie w wyjaśnieniach oskarżonego.

W świetle całokształtu okoliczności sprawy za bezsporną uznać należy okoliczność, że M. M. (1) i E. S. w czasie ujętym w zarzutach byli osobami zaangażowanymi w obrót narkotykami. Choć oskarżony nie był konsekwentny w zakresie postawy procesowej wobec zarzuconych mu przestępstw, to jednak swojego związku z przestępczością narkotykową nie negował.

Wyjaśnił chociażby, że E. S. poznał za pośrednictwem jego żony i miało to miejsce w okolicznościach, gdy świadek chciał wejść z narkotykami na U. (k. 201, t. VIII). Wyjaśnienia oskarżonego w tym przedmiocie są zgodne z zeznaniami świadka. E. S. wskazał bowiem, że na początku 2009r, po opuszczeniu aresztu, spotkał brata oskarżonego G. M. (1), który powiedział, że ma tylko jedną osobę do handlu i jest to jego brat M. M. (1) ps. (...). Powiedział, że można tam (tj. w U.) handlować, bo rozmawiał z chłopakami z O.. W zamian za załatwienie ludzi powiedział, że byłbym wzięty do równej działki ze sprzedaży narkotyków, czyli ja, G. M. (2) (...). Zgodził się handlować (...) ps. (...), czyli brat G. (k. 139, t. I; k. 294,

t. IX). Świadek zeznał także, że oskarżony wziął łącznie nie mniej niż 500 gram heroiny, a dodatkowe 50 gr, pochodzące z innego źródła, w czerwcu 2010r. (k. 140, przepisany protokół k. 403 t. IIIb; k. 295 t. II sądowy). Uwzględniając taką treść zeznań, stanowisko obrońcy, by relacja E. S. była lakoniczna, niekonsekwentna, pozbawiona szczegółów i wewnętrznie sprzeczna jest chybione, jako sprzeczne treścią dowodu.

Stanowisko samego oskarżonego co do I. zarzutu nie było konsekwentne, jednak ostatecznie przyznał się do posiadania heroiny, wskazując nawet, że po czerwcu 2009r. mógł wziąć od nich nawet z 1,5 kg heroiny (k.

901, t. IIIId, k. 206).

W omówionych okolicznościach, próby kwestionowania przez obrońcę wartości podstawy dowodowej wyroku w zakresie czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005r. nie mogą być skuteczne. Samo to, że oskarżony sam zażywał narkotyki, wobec przedmiotu postępowania nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej, a tym bardziej wykluczającej jego winę.

Tym samym, zarzuty apelacji, by rozstrzygając co do tego czynu, Sąd dopuścił się obrazy art. 7 kpk i art. 410 kpk, a w konsekwencji poczynił błędne ustalenia faktyczne, są bezzasadne.

2. Nie znajduje uzasadnienia stanowisko obrońcy, by kara orzeczona wobec oskarżonego za

przestępstwo z pkt. II, a zatem udział w obrocie 2 kg amfetaminy kwalifikowany z art. 56 ust. 3 ustawy, była karą rażąco surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk. Rażąca niewspółmierność, o której mowa w powołanym przepisie zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego

(tak SN m.in. w wyroku z dnia 22 października 2007r., SNO 75/07, LEX nr 569073).
Oceniając całokształt tych okoliczności, które Sąd uwzględnił rozstrzygając w zakresie kary, nie sposób przyjąć, by sytuacja taka zachodziła wobec oskarżonego.
Lektura uzasadnienia wyroku wskazuje, że Sąd miał na uwadze zasadnicze okoliczności przedmiotowe i podmiotowe oraz właściwie je ocenił w kontekście dyrektyw wymiaru kary wskazanych w art. 53 § 1 i § 2 kk. Sąd dostrzegł, w szczególności, znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Jego istota wynika przede wszystkim z rodzaju (amfetamina) i ilości (ok. 20.000 działek

handlowych)
substancji
będącej
przedmiotem
obrotu. Trudno
także
zignorować
społeczne skutki
narkomanii
godzące w
zdrowie
zazwyczaj
młodych ludzi
znajdujących się
na początku
swojej drogi
życiowej.
Oskarżony jest
nadto sprawcą
wielokrotnie
karanym (k.
1194-1198, t.
XIII).
Przypisane
oskarżonemu
przestępstwo, w
stanie prawnym
przyjętym przez
Sąd, zagrożone
było karą
pozbawienia
wolności do lat
10. W takich
okolicznościach,
kara 3 lat
pozbawienia
wolności, a
zatem
wymierzona na
poziomie
poniżej progu
1/3 ustawowego
zagrożenia, w
żadnej mierze
nie może być
uznana za
sankcję nazbyt
surową, tym
bardziej surową
w takim stopniu,

o jakim stanowi art. 438 pkt 4 kpk. Stopień wykorzystania sankcji jest przy tym podstawową miarą surowości kary. Przyznanie się do czynu, akcentowane przez obrońcę, jest okolicznością przemawiającą na korzyść oskarżonego, jednak nie w takim stopniu, by orzeczoną wobec niego karę ukształtować korzystniej, aniżeli wynika to z wyroku. Okoliczność ta nie równoważy bowiem przywołanych elementów obciążających w stopniu większym, od przyjętego przez Sąd przy kształtowaniu sankcji za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy.

Sąd Apelacyjny nie podziela także stanowiska obrońcy, by postawa procesowa oskarżonego przemawiała za złagodzeniem

kary. Zważywszy na to, że oskarżony przyznawał się do czynów, następnie swoje wyjaśnienia w całości, bądź w części odwoływał, a zasadniczą podstawę jego oskarżenia stanowiły zeznania świadków, nieuzasadnione jest oczekiwanie swoistego wynagrodzenia oskarżonego za współpracę z organami ścigania. Jeżeli, zgodnie z deklaracjami oskarżonego, w ramach innych pozostających w toku postępowań, rzeczywiście składa zeznania obciążające inne osoby, to w tamtych postępowaniach otwarta pozostaje kwestia odpowiedniego ukształtowania wobec niego kary, w przypadku, gdy dojdzie do skazania.

3. Sąd Apelacyjny w

części podzielił
zastrzeżenia
obrońcy
skierowane
wobec
rozstrzygnięcia
Sądu
Okręgowego co
do czynu z
pkt. III aktu
oskarżenia, a
zatem udziału
oskarżonego w
obrocie 50 gr.
heroiny, którą
oskarżony miał
zbyć S. B..
Materiał
dowodowy
zgromadzony na
poparcie tego
zarzutu nie daje
podstaw do
sformułowania
tak
jednoznacznych
wniosków, jak
wynika z
uzasadnienia
wyroku.

W zakresie tego
zarzutu
oskarżonego
obciążają
zeznania
świadka S. B..

Sam oskarżony
wielokrotnie
przesłuchiwany
na okoliczność
czynu z pkt. III
konsekwentnie
negował, by miał
on miejsce (k.
202 t. VIII; k.
563 t. IIIb, k.
205 t. VIII; k.
942 t. IIIId, k.

206 t. VIII).
W toku tego przesłuchania, gdy przyznał się do wszystkich czynów wnosząc o dobrowolne poddanie się karze, podał jednocześnie, że B. powiedział, że heroinę przekazałem mu w (...) na (...). Ja tego nie pamiętam (k. 810, t. IIIId, k. 206).

Z zeznań S. B. wynika natomiast, że w ujętej w zarzucie transakcji miał pośredniczyć K. D. ps. (...). W toku pierwszego przesłuchania świadek podał, że po umówieniu transakcji przez ps. (...), oskarżony, którego znał, przywiózł mu heroinę i przekazał w komis (k. 442). Podczas kolejnego przesłuchania wskazał, że telefonicznie skontaktował się z ps. (...) po to, by umówił go z oskarżonym. K. D. zgodził się i we trzech spotkali

się w barze chińskim, przy czym ps. (...) za chwilę wyszedł. Po tym świadek miał omówić z oskarżonym warunki sprzedaży i tego samego dnia, wieczorem, pod barem chińskim miało dojść do przekazania heroiny (k. 454). Na rozprawie świadek zeznał natomiast, że objęte zarzutem 50 gr heroiny kupił od K. D., który mówił, że wziął ją od M. (k. 612). Świadek zaprzeczył, by kiedykolwiek nabywał heroinę osobiście od oskarżonego, a to, że heroina, którą wówczas nabył pochodzi od oskarżonego, powiedział mu K. D..

To dość szczegółowe przytoczenie treści dowodu, który stanowi podstawę III. zarzutu oskarżenia służy wykazaniu, że nie ma on tak jednoznacznej wymowy, jak przyjął Sąd Okręgowy.

Zachowania penalizowane ustawą z 27 lipca 2005r. mają miejsce w gronie osób w proceder taki zaangażowanych zatem, co do zasady, nie są dostrzegalne dla osób postronnych. Często, z uwagi na bardzo ograniczony krąg uczestników takich transakcji, nie ma żadnych możliwości weryfikacji ich twierdzeń. W sprawie rozpoznawanej sytuacja kształtuje się jednak inaczej, skoro zgodnie z zeznaniami S. B., pośrednikiem przy transakcji z oskarżonym, bądź w części jej uczestnikiem, był K. D.. Nie ulega zatem wątpliwości, że przy takiej podstawie oskarżenia niezbędne było przesłuchanie w/w na te okoliczności, które wskazuje S. B., po to, by zweryfikować,

czy i która wersja zdarzeń znajduje potwierdzenia w jego zeznaniach.

Nieuprawnione jest jednocześnie stanowisko obrońcy, by materiał dowodowy w jego aktualnym stanie stanowił podstawę do uniewinnienia oskarżonego od zarzutu III.

Sąd Apelacyjny podjął działania zmierzające do przesłuchania K. D., jednak przez okres prawie trzech lat, z różnych przyczyn, okazały się one nieskuteczne.

Aktualnie przesłuchanie świadka w zwykłym trybie nie jest możliwe z uwagi na to, że został wydany do Niemiec. W efekcie, oskarżony od ponad 3 lat pozostawał w stanie oskarżenia, z perspektywą wykonania kary 5 lat pozbawienia wolności. Co przy tym istotne, z powodu

podjęcia czynności w celu przesłuchania K. D., sprawa oskarżonego w 2021r. na etapie postępowania apelacyjnego została wyłączona do odrębnego rozpoznania ze sprawy, która dotyczyła 5 oskarżonych. Co do pozostałych osób wyrok jest prawomocny od 7 grudnia 2021r, ponad rok temu został poddany kontroli kasacyjnej. Taki stan rzeczy, przy braku przeszkód do zakończenia postępowania w zakresie pozostałych zarzutów oskarżonego, narusza prawo oskarżonego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Jednocześnie w zakresie czynu, co do którego wyrok został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania zachodzą warunki określone w art.

437 § 2 zd.
2 kpk. Materiał
dowodowy w
tym zakresie
stanowią
bowiem
wyjaśnienia
oskarżonego i
zeznania S. B.,
pozostałe
dowody nie
dotyczą tego
zarzutu. Wobec
niekonsekwencji
zeznań świadka i
postawy
procesowej
nieprzyznającego
się do czynu
oskarżonego,
jako niezbędne
uznać należy
przesłuchanie K.
D., która to
okoliczność, z
dużą dozą
prawdopodobieństwa,
wygeneruje
potrzebę
konfrontacji
świadków. Tym
samym, w
zakresie, w
jakim sprawa
została uchylona
do ponownego
rozpoznania,
zachodzi
konieczność
przeprowadzenia
na nowo
przewodu w
całości. Sąd I
instancji,
uwzględniając
miejsce pobytu
świadka i zakres
niezbędnych do
wykonania
czynności oceni

<p>możliwość przesłuchania w/w, ewentualnie wykonania innych czynności z jego udziałem, w ramach wideokonferencji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzuconego mu w pkt. I.</p> <p>Orzeczenie za czyn z pkt. II kary pozbawienia wolności w wymiarze roku.</p> <p>Uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzuconego w pkt. III.</p>	<p># niezasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wnioski niezasadne z przyczyn omówionych przy ocenie zarzutów.</p>		

OKOLICZNOŚCI**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiąże o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

ROZSTRZYGNIĘCIE**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji****0.11.**Przedmiot
utrzymania w
mocy**0.1Rozstrzygnięcie
o winie i
karach
jednostkowych
co do
przestępstw z
pkt. I i II.**Zwiąże o
powodach
utrzymania w
mocy

Bezzasadność zarzutów apelacyjnych.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1- uchylenie orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny z pkt 8;	
Zwięźle o powodach zmiany	
Uchylenie wyroku co do czynu z pkt. III obligowało do nowego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności.	
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa	

prawna uchylenia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Związłe o powodach uchylenia			
-----	-----		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia			
Konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie czynu z pkt. III przez przesłuchanie K. D. w celu weryfikacji zeznań świadka S. B. i wyjaśnień oskarżonego. Zakres czynności dowodowych wymaga przeprowadzenia no nowo przewodu w całości. Sąd Apelacyjny przekazał sprawę do ponownego rozpoznania			

Sądowi Rejonowemu w Otwocku stosownie do treści art. 24 kpk i art. 31 § 1 kpk.			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----	-----		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Przesłuchanie K. D. i kompleksowa ocena dowodów w oparciu o kryteria art. 7 kpk.			

<p>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Sąd, na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk, kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego w pkt. 1. i 3. zaskarżonego wyroku połączył i orzekł karę łączną 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 6 marca 2014r. do dnia 5 września 2014r. i od dnia 22 czerwca 2016r. do dnia 27 października 2016r;</p> <p>Sąd Apelacyjny uznał, że z uwagi</p>	

	<p>na podobieństwo obu czynów, nieodległą przestrzeń czasową pomiędzy nimi, a jednocześnie okoliczność, że od daty ich popełnienia upłynęło ponad 12 lat, uzasadnione jest ukształtowanie wobec oskarżonego kary łącznej na zasadzie asperacji zbliżonej do absorpcji.</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. M. (2) – Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 2.066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych czterdzieści groszy), obejmującą 23% VAT, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej</p>	

udzielonej
oskarżonemu z
urzędu w
postępowaniu
apelacyjnym.
Ustalając
wysokość
wynagrodzenia
na podstawie
Rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości
z dnia 22
października
2015r. w sprawie
opłat za
czynności
adwokackie (Dz.
U. 2023.1964),
sąd uznał, że
różnicowanie
wynagrodzeń
obrońców
poprzez znaczne
zaniżenie stawek
przysługujących
za obronę z
urzędu w
stosunku do
tych, które są
należne za
obronę z
wyboru, nie
znajduje
uzasadnienia w
demokratycznym
państwie prawa
naruszając
konstytucyjną
zasadę równości
wobec prawa
(art. 32 ust. 1
Konstytucji RP).

Sąd zwolnił
oskarżonego od
ponoszenia
kosztów
sądowych
postępowania

	<p>apelacyjnego przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa uznając, że wobec wyniku postępowania apelacyjnego przemawiają za tym względy słusznościowe.</p>	
7. PODPIS		
SSA Dorota Tyrła SSA Ewa Gregajtys SSA Rafał Kaniok		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1.	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i kara.	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana